

[Michaelsen]

Der er tale om ca. 1.000 kr. pr. arbejdstager, fordelt med halvdelen på arbejdstageren og halvdelen på arbejdsgiveren.

Vi har noteret os med tilfredshed, at man fra regeringens side har forsøgt at formindske de administrative vanskeligheder ved forslaget. Vi er enige i bestræbelserne på at lette vilkårene for de mindre selvstændige. Vi mener afgjort, der er nogle behov, der trænger til at blive afhjulpet, og vi har derfor noteret os med tilfredshed, at man ved en senere lejlighed vil diskutere disse ting nærmere. Vi må beklage, at det ikke kunne lade sig gøre i denne sammenhæng, men vi respekterer selvfølgelig, at det ikke har kunnet lade sig gøre af tekniske årsager.

Endelig mener vi, det bør fastslås, at der ingen ændringer sker i styringen af uddannelserne. Det er fortsat folketinget, der står for den del af sagen.

Vi kan altså anbefale lovforslaget.

Med hensyn til lovforslag nr. L 68 fremgår det af bemærkningerne, at der er tale om en forenkling af de gældende regler, og heri er vi principielt enige. Vi er dog lidt i tvivl om, hvorvidt der overhovedet ingen styringsproblemer er i lovforslaget, og vi mener, at det nok bør undersøges nærmere under udvalgsarbejdet.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Den ændring af finansieringen af arbejdsmarkedsuddannelserne, der her lægges op til, bringer os efter vores mening endnu et skridt henimod det borgerlige forsikrings-samfund. Det bygger på princippet om, at vi personligt skal forsikres imod hvad som helst når som helst, imod at gå i skole, imod at få en uddannelse, en videreuddannelse, blive omskolet og blive gammel, enten ved at vi ligefrem selv skal tegne forsikringen, eller som i dette tilfælde ved, at vi bliver trukket i vores løn, og vel at mærke med lige meget, ligegyldigt hvor meget vi tjener – eller jeg skulle måske hellere sige: ligegyldigt hvor lidt vi tjener. Det passer fint ind i regeringens og de borgerliges ulighedskram, i deres omvendte Robin Hood-taktik: at tage fra de fattige og give til de mere velstående.

Den ændrede finansiering er et klart brud med en mangeårig tradition i et moderne samfund som vores, hvor man har betragtet uddannelse som en samfundsopgave, vi alle

betaler over skatterne. Det er noget, vi efter VS' mening burde betale langt mere progressivt over skatterne, end tilfældet er i dag, så de, der har flest penge, også betaler mest.

I stedet for at forbedre det nuværende uddannelsessystem – det kunne godt tiltrænges på mange forskellige fronter, lige fra genindførelse af lønnen på basisåret på EFG til en forbedret uddannelsesstøtte – pålægger regeringen og forligspartierne os nu en ny skat på efteruddannelse og omskoling inden for specialarbejderuddannelsen og EIFU, det vil sige inden for de områder, hvor der i forvejen er et uddannelseseftersløb.

Vi mener i øvrigt, at forslaget er en værre omgang sjusk og sjask. Det er noget, der overhovedet ikke er gennemtænkt. Det kan næsten sammenlignes med, da regeringen sidste år jaskede nogle ændringer af vejrligsreglerne igennem, der viste sig komplet umulige at administrere og derfor i dag stort set er ført tilbage til det gamle via vejledninger og cirkulærer fra arbejdsdirektoratet.

Jeg har nogle spørgsmål: hvad bliver statens provenu egentlig? Indbetalinger fra arbejdsgiverne bliver fradragsberettigede. Det vil sige, at nettoprovenuet i statens kasse bliver mindre, set under ét. Hvor er de beregninger, der viser hvor meget mindre? Af de samlede bidrag til fonden skulle 370 mill. kr. komme fra de offentlige arbejdsgivere. Hvor meget kommer der fra de statslige, hvor meget kommer der fra de kommunale? Hvad med kommunernes ekstraudgifter? Bliver de refunderet?

I bemærkningerne til nr. L 68 står der, at statens merudgift i 1984 på grund af bortfaldet af kommunernes finansiering vil indgå i justeringerne i forbindelse hermed. Her betyder »justeringerne« nok »beskæringerne«. Vil der komme en justering, en refusion i opadgående retning, der dækker kommunernes ekstraudgifter ved arbejdsmarkedsuddannelsesfonden?

Der står så smukt i bemærkningerne til nr. L 67, at der ikke tilsigtes nogen ændringer i den gældende styring af arbejdsmarkedsuddannelserne. Er det ikke en lovlig naiv bemærkning? Kunne man ikke tænke sig, at Dansk Arbejdsgiverforening vil sige: vi er godt nok imod det, men nu skal vi betale, og vi betaler så og så meget, og så vil vi søreme også have valuta for pengene? Så vil vi have ekstra stor indflydelse på uddannelsernes